

Európa újratervezése

KAFKA CÍMMEL öt fővárosban, öt nyelven – köztük Budapesten magyarul is – megjelenő „közép-európai folyóiratot” indított berlini szerkesztőséggel a Goethe Intézet. Mint a szerkesztőségi beköszöntőben olvasható, azért is választották címül *Franz Kafka* nevét, mert „Közép-Európa térképén arra a tájra is emlékeztet bennünket, melyet a feledés és a hallgatás hótakarója lepett be a hidegháború hosszú évei alatt”. A Kafka név azonban nemcsak a félelem és a totalitarizmus topográfiájaként szolgál, hanem „a kor örökségeként” számon tartott „közép-európai Modernek hagyatéka is, melyre a zsidóság rányomta kézjegyét”. „A hidegháborús időszak végével Európa politikai földrajza ismét megváltozott... Közép-Európa országai ismét hozzáláthatnak a földrajzi közelségből és kulturális közösségből adódó kapcsolataik ápolásához.” S bár a tartós előítéletek leküzdése

sajnos sokkal bonyolultabb feladat, semmint az „emlékeink kicserélésével, az egymásról való tudással” megoldható volna, a párbeszéd stílusának, sőt életformájának nélkülözhetetlen szerepe van benne.

„Európa nemcsak az (EU-)belépési tárgyalások kérdése. Európa feladat, a határok folyamatos átlépése. Keresés. Mivégre az Európa-ház? Mi egyáltalán Európa, és milyen legyen? Milyen Európát akarunk?” Az új folyóirat első száma ehhez hasonló kérdésekkel foglalkozik. Három magyar szerző írását találhatjuk benne: *Konrád György*, *Eörsi István* prózáját és *Kalász Orsolya* verseit, akinek „nyelvi ingázásairól”, (német-magyar) kétnyelvűségének felfedezéseiről *Katharina Raabe* írt jegyzeteket.

(*Kafka*. 1/2001. Közép-európai folyóirat. Kiadja a Goethe Institut Inter Nationes e. V.)

R. P.